

§ 4. W Głównym Urzędzie działa Kolegium Głównego Urzędu, którego przewodniczącym jest Prezes Głównego Urzędu.

§ 5. 1. Kolegium Głównego Urzędu spełnia swoje funkcje jako społeczny organ doradczy i opiniodawczy. Do zadań Kolegium — oprócz wymienionych w ustawie — należy:

- 1) ocena raz na kwartał sprawozdania z działalności poszczególnych okręgowych urzędów,
- 2) analiza dwa razy w roku sposobu załatwiania spraw w postępowaniu odwoławczym,
- 3) rozpatrywanie dwa razy w roku wniosków wynikających z orzeczeń Naczelnego Sądu Administracyjnego,
- 4) opiniowanie projektów budżetów Głównego Urzędu i okręgowych urzędów oraz ocena ich wykonania,
- 5) opiniowanie rocznych planów szkolenia pracowników Głównego Urzędu i okręgowych urzędów.

2. Na podstawie oceny rocznych sprawozdań z działalności Głównego Urzędu, okresowych sprawozdań z działalności poszczególnych okręgowych urzędów i sposobu załatwiania spraw w postępowaniu odwoławczym, jak też na podstawie wniosków wynikających z orzeczeń Naczelnego Sądu Administracyjnego, Kolegium rozpatruje ogólne zagadnienia i wnioski wynikające z tych ocen.

§ 6. 1. Prezes Głównego Urzędu zwołuje posiedzenie Kolegium z własnej inicjatywy lub na wniosek co najmniej jednej trzeciej członków Kolegium oraz ustala porządek posiedzeń.

2. W czasie nieobecności Prezesa Głównego Urzędu czynności określone w ust. 1 wykonuje wyznaczony wiceprezes.

3. Z przebiegu posiedzenia Kolegium sporządza się protokół.

§ 7. Przewodniczący Kolegium może zapraszać do udziału w posiedzeniu osoby nie wchodzące w skład Kolegium.

§ 8. 1. Uchwały Kolegium zapadają zwykłą większością głosów w głosowaniu jawnym, w obecności co najmniej połowy składu Kolegium. Przy równej ilości głosów rozstrzyga głos przewodniczącego.

2. Osoby spoza Kolegium, zaproszone do udziału w posiedzeniu, nie biorą udziału w głosowaniu.

3. Przewodniczący Kolegium może zatężyć tajność obrad.

§ 9. Członkowie Kolegium i osoby zaproszone na posiedzenie Kolegium otrzymują zwrot kosztów podróży oraz należności z tytułu udziału w posiedzeniu na zasadach ogólnych.

II. Organizacja okręgowych urzędów kontroli publikacji i widowisk.

§ 10. Okręgowe urzędy kontroli publikacji i widowisk, zwane dalej „okręgowymi urzędami”, działają jako organy pierwszej instancji, nadzorowane przez Prezesa Głównego Urzędu.

§ 11. 1. Na czele okręgowego urzędu stoi dyrektor, powoływany i odwoływany przez Prezesa Głównego Urzędu.

2. Dyrektor okręgowego urzędu kieruje pracą urzędu osobiście lub przy pomocy wicedyrektora.

3. Wicedyrektorów okręgowych urzędów powołuje i odwołuje Prezes Głównego Urzędu w zależności od potrzeb.

§ 12. 1. Struktura organizacyjna okręgowych urzędów jest bezwydziałowa, z wyjątkiem Okręgowego Urzędu Kontroli Publikacji i Widowisk w Warszawie.

2. Prezes Głównego Urzędu Kontroli Publikacji i Widowisk może w miarę potrzeby tworzyć w ramach okręgowych urzędów wydzielone stanowiska pracy w miastach poza siedzibą okręgowego urzędu, zwane oddziałami i wchodzące w skład tego urzędu.

§ 13. 1. W skład Okręgowego Urzędu Kontroli Publikacji i Widowisk w Warszawie wchodzi:

- Zespół Prasy,
- Zespół Widowisk, Radia i Telewizji,
- Zespół Publikacji Nieperłodycznych,
- Zespół Publikacji Zagranicznych,
- Wydział Kontroli Druków Akcydensowych.

2. Na czele zespołu stoi dyrektor, a wydziału — naczelnik, powoływany i odwoływany przez Prezesa Głównego Urzędu.

3. Dyrektor kieruje pracą zespołu oraz zapewnia warunki do realizacji zadań zespołu.

4. Przepisy § 11 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do dyrektorów i wicedyrektorów zespołów.

§ 14. Szczegółowy zakres działania oraz wewnętrzną organizację okręgowych urzędów określi Prezes Głównego Urzędu.

UCHWAŁA Nr 180 RADY MINISTRÓW

z dnia 24 sierpnia 1981 r.

w sprawie pomocy Państwa dla ludności rolniczej na jednorodzinne budownictwo mieszkaniowe.

W celu zapewnienia warunków sprzyjających zaspokojeniu potrzeb mieszkaniowych rolników indywidualnych i pracowników uspołecznionych zakładów pracy, związanych z produkcją rolną, oraz pracowników przedsiębiorstw

lasów państwowych i parków narodowych, na podstawie art. 9 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. — Prawo bankowe (Dz. U. z 1975 r. Nr 20, poz. 108 i z 1981 r. Nr 17, poz. 82) Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. Uchwała określa zasady udzielania pomocy kredytowej Państwa, zwanej dalej „pomocą kredytową”, na:

- 1) budowę domów jednorodzinnych i lokali w małych domach mieszkalnych, odpowiadających warunkom ustalonym w przepisach Prawa lokalowego,
- 2) remonty kapitalne, modernizację, adaptację i rozbudowę, zwane dalej „remontami”, domów i lokali, o których mowa w pkt 1, stanowiących własność osób fizycznych.

§ 2. 1. Z pomocy kredytowej na budownictwo mieszkaniowe mogą korzystać:

- 1) właściciele (posiadacze) gospodarstw rolnych, inne osoby fizyczne utrzymujące się z produkcji rolniczej oraz emeryci i renciści pobierający świadczenia z tytułu przekazania gospodarstwa rolnego na rzecz Państwa lub następcy,
- 2) członkowie i pracownicy oraz emeryci i renciści rolniczych spółdzielni produkcyjnych,
- 3) określone przez Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami i zarządami centralnych związków spółdzielczych, zatrudnieni na czas nie określony pracownicy:
  - a) państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej i państwowych gospodarstw rolnych oraz innych jednostek organizacyjnych, w których obowiązuje układ zbiorowy pracy dla pracowników państwowych przedsiębiorstw rolnych,
  - b) gminnej służby rolnej oraz wojewódzkich ośrodków postępu rolniczego,
  - c) przedsiębiorstw technicznej obsługi rolnictwa, budownictwa rolniczego, budownictwa wodnego i melioracji oraz innych jednostek organizacyjnych związanych z obsługą rolnictwa,
  - d) jednostek organizacyjnych prowadzących działalność gospodarczą, zrzeszonych w Centralnym Związku Kółek i Organizacji Rolniczych,
  - e) przedsiębiorstw lasów państwowych oraz parków narodowych.

2. Pomocy kredytowej osobom, o których mowa w ust. 1, udziela się również, jeżeli budowę lub remonty domów jednorodzinnych wykonują spółdzielnie budownictwa mieszkaniowego bądź spółdzielcze zrzeszenia budowy domów jednorodzinnych.

3. Minister Finansów w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami i zarządami centralnych związków spółdzielczych ustali szczegółowe zasady i tryb udzielania pomocy kredytowej.

4. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami i zarządami centralnych związków spółdzielczych określi wielkość miejscowości, w których osobom wymienionym w ust. 1 pkt 2 i 3 będzie przysługiwać pomoc kredytowa.

§ 3. 1. Kredyt bankowy, zwany dalej „kredytem”, na budowę domu jednorodzinnego lub lokalu w małym domu mieszkalnym może być przyznany w wysokości do 80% normatywnych kosztów budowy domu lub lokalu, a dla młodych rolników, którzy nie przekroczyli 35 lat życia — do 90% tych kosztów.

2. Warunkiem przyznania kredytu jest posiadanie przez budującego wkładu własnego w wysokości co naj-

mniej 20% normatywnych kosztów budowy domu lub lokalu, a jeżeli budującym jest młody rolnik — co najmniej 10% tych kosztów.

3. Przez wkład własny należy rozumieć środki pieniężne zgromadzone na rachunku bankowym, zgromadzone materiały budowlane, wartość robocizny i transportu własnego oraz szacunkową wartość robót budowlanych wykonanych i opłaconych przed uzyskaniem kredytu bankowego.

4. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej w porozumieniu z Ministrami: Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska, Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Finansów ustali normatywne koszty budowy domu lub lokalu, o których mowa w ust. 1, oraz powierzchnię domu lub lokalu w celach kredytowania.

§ 4. Kredyt na budowę domu jednorodzinnego lub lokalu w małym domu mieszkalnym podlega spłacie w okresie do 30 lat, a dla młodych rolników — w okresie do 35 lat. Spłata kredytu może być zawieszona do 3 lat od daty jego przyznania.

§ 5. 1. Osoby, o których mowa w § 2 ust. 1, nabywające dom mieszkalny nie stanowiący własności Państwa mogą korzystać z kredytu na zasadach określonych w § 3.

2. Spłata kredytu, o którym mowa w ust. 1, następuje na zasadach określonych w § 4.

§ 6. 1. Osoby, o których mowa w § 2 ust. 1, budujące domy jednorodzinne lub lokale w małych domach mieszkalnych, które nie posiadają własnej działki budowlanej, mogą uzyskać kredyt na zakup tej działki; kredyt ten jest przyznawany niezależnie od kredytu na budowę domu jednorodzinnego lub lokalu w małym domu mieszkalnym.

2. Minister Finansów w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami i zarządami centralnych związków spółdzielczych ustali warunki udzielania i wysokość kredytu, o którym mowa w ust. 1, oraz okres jego spłaty.

§ 7. 1. Osoby, o których mowa w § 2 ust. 1, mogą korzystać z kredytu na remont domów jednorodzinnych lub lokali w małych domach mieszkalnych w wysokości do 85%, a młodzi rolnicy — do 90% kosztów remontu.

2. W razie dokonywania remontu domu lub lokalu na podstawie decyzji terenowego organu administracji państwowej koszty remontu mogą być w całości sfinansowane kredytem, bez wymaganego wkładu własnego.

3. Warunkiem przyznania kredytu osobom wymienionym w § 2 ust. 1 na remont domu lub lokalu jest posiadanie przez nie wkładu własnego w wysokości co najmniej 15%, a młodym rolnikom — posiadanie przez nich co najmniej 10% kosztów remontu, chyba że remont jest dokonywany w trybie ust. 2.

4. Okres spłaty kredytu przyznanego na remont nie może przekraczać 20 lat, a spłata rozpoczyna się po upływie dwóch lat od daty przyznania kredytu.

§ 8. 1. Kredyt na budowę domu jednorodzinnego lub lokalu w małym domu mieszkalnym, zaciągnięty przez techników, inżynierów i lekarzy weterynarii zatrudnionych w upołączeniach jednostkach gospodarki rolnej lub leś-

nej, w przedsiębiorstwach budownictwa rolniczego, przedsiębiorstwach wodno-melioracyjnych i technicznej obsługi rolnictwa oraz pracowników instruktażu i doradztwa fachowego gminnych służb rolnych i wojewódzkich ośrodków postępu rolniczego, podlega umorzeniu w wysokości 20% każdej terminowo spłaconej raty.

2. W razie śmierci kredytobiorcy prawo do umorzenia kredytu przysługuje jego małżonkowi, jeżeli zamieszkuje w domu lub lokalu, na którego budowę kredyt został zaciągnięty.

§ 9. 1. Przepisy § 8 stosuje się odpowiednio do pracowników państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej i państwowych gospodarstw rolnych, w których obowiązuje układ zbiorowy pracy dla pracowników państwowych przedsiębiorstw rolnych, oraz do pracowników przedsiębiorstw lasów państwowych i parków narodowych, do których stosuje się rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie praw i obowiązków pracowników lasów państwowych (Dz. U. Nr 51, poz. 328) i układ zbiorowy pracy dla pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach lasów państwowych.

2. Kredyt udzielony osobom, o których mowa w ust 1; podlega ponadto umorzeniu w wysokości 20% w razie zrezygnowania przez pracownika z mieszkania funkcyjnego.

3. Przepis ust. 2 stosuje się także do pracowników Instruktażu i doradztwa fachowego gminnych służb rolnych i wojewódzkich ośrodków postępu rolniczego.

§ 10. W razie rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem przez pracownika w okresie dziesięciu lat od daty otrzymania kredytu, porzucenia pracy bądź rozwiązania umowy o pracę przez zakład pracy bez wypowiedzenia z winy pracownika, a także w razie sprzedaży lub wydzierżawienia przez pracownika domu mieszkalnego lub lokalu w małym domu mieszkalnym, umorzona część kredytu podlega zwrotowi w terminie jednego miesiąca od dnia powstania przyczyny zwrotu kredytu.

§ 11. Wysokość oprocentowania kredytu regulują odrębne przepisy.

§ 12. Traci moc uchwała nr 126 Rady Ministrów z dnia 25 sierpnia 1978 r. w sprawie pomocy Państwa w rozwoju jednorodzinnego budownictwa mieszkaniowego pracowników państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej i państwowych gospodarstw rolnych (Monitor Polski Nr 30, poz. 109).

§ 13. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski

219

UCHWAŁA Nr 182 RADY MINISTRÓW

z dnia 24 sierpnia 1981 r.

w sprawie ograniczenia zużycia silnikowych paliw płynnych.

W związku z koniecznością zmniejszenia zużycia silnikowych paliw płynnych z uwagi na ograniczenia przetworu ropy naftowej i obniżenie możliwości pozyskania produktów naftowych Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Ministrowie, kierownicy urzędów centralnych, wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego spowodują do dnia 10 października 1981 r. wycofanie z eksploatacji — czasowo, do odwołania — w podległych jednostkach:

- 1) 25% zarejestrowanych samochodów ciężarowych transportu gospodarczego,
- 2) 50% samowładowczych samochodów ciężarowych o zapłonie iskrowym w transporcie branżowym.

2. Czasowemu wycofaniu z eksploatacji podlegają przede wszystkim:

- 1) samochody o złym stanie technicznym, w szczególności te, których wiek przekracza 6 lat,
- 2) samochody o nadmiernym zużyciu paliwa na jednostkę ładowności, w szczególności z silnikiem o zapłonie iskrowym.

3. Sprawne technicznie pojazdy podlegają zabezpieczeniu i zakonserwowaniu, chroniącym przed dewastacją i zniszczeniem.

§ 2. 1. Ustala się następujące miesięczne limity zużycia paliwa dla samochodów ciężarowych transportu gospodarczego:

- 1) o dopuszczalnym ciężarze całkowitym do 3,5 tony — 400 l,

- 2) o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 3,5 do 11 ton — 560 l,
- 3) o dopuszczalnym ciężarze całkowitym powyżej 11 ton — 750 l.

2. Limity, o których mowa w ust. 1, stosuje się do każdego pojazdu oddzielnie; nie mogą być one wykorzystane dla innych pojazdów.

§ 3. Ministrowie, kierownicy urzędów centralnych, wojewodowie i prezydenci miast stopnia wojewódzkiego wprowadzą czasowy zakaz dokonywania przez podległe im jednostki organizacyjne przewozu pracowników do pracy i z pracy zakładowymi autobusami na obszarze miast, w których działa w sposób ciągły komunikacja miejska, z wyjątkiem przewozu pracowników do pracy i z pracy, w godzinach od 22 do 6. Ograniczenie przewozu pracowników nie dotyczy górnictwa węglowego.

§ 4. Zwolniony tabor autobusowy, o którym mowa w § 3, należy postawić do dyspozycji wojewodów i prezydentów miast stopnia wojewódzkiego do wykorzystania go w celu zwiększenia przepustowości linii miejskiej komunikacji publicznej o największym obciążeniu przewozów ludzi do pracy i z pracy.

§ 5. Przepisy § 1—3 nie dotyczą jednostek organizacyjnych rolnictwa i gospodarki żywnościowej, zaopatrzenia ludności, komunikacji publicznej, służb miejskich, służby zdrowia, transportu leśnego, energetyki zawodowej i górnictwa w zakresie samochodów specjalnych, pogotowia technicznego, a także jednostek organizacyjnych rezerwów obrony narodowej i spraw wewnętrznych.